

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การประเมินผลการใช้ข้อกำหนดการพยาบาลสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้า โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางเครือวัลย์ แห่งชาติ

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. ดาราวรรณ ต๊ะปิ่นตา ประธานกรรมการ
อาจารย์ สิริลักษณ์ วรรณะพงษ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การใช้ข้อกำหนดการพยาบาลสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้า เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาระบบบริการในการพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้าของโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ ข้อกำหนดการพยาบาลสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้าจัดทำขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม และการระดมความคิดของทีมพัฒนาคุณภาพ และทีมผู้ดูแลของโรงพยาบาลสวนปรุง ซึ่งมีการประกาศใช้ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2548 แต่ยังไม่มีการติดตามประเมินผลกระบวนการดำเนินการ และผลลัพธ์ของการใช้ข้อกำหนด

การศึกษานี้เป็นการประเมินผลโดยการศึกษาไปข้างหน้า มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการในการใช้ข้อกำหนด และประเมินผลลัพธ์จากการใช้ข้อกำหนดการพยาบาลสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้า ในโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2551 กลุ่มตัวอย่าง คือ ทีมพยาบาลที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดการพยาบาลสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้า จำนวน 15 ราย และผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้า จำนวน 140 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาใช้แนวคิดของชิปปี้ (CIPP Model) ประกอบด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการในการใช้ข้อกำหนด และแบบสำรวจผลลัพธ์ตามข้อกำหนดการพยาบาลสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้า ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นของทีมพยาบาลต่อกระบวนการใช้ข้อกำหนดการพยาบาลสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้า ในโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า 1) ทีมพยาบาล 14 ราย มีความเห็นด้วยว่าข้อกำหนดมีความง่ายต่อการนำไปปฏิบัติและมีความพึงพอใจในการใช้ข้อกำหนด 2) ทีมพยาบาล 13 รายมีความเห็นด้วยว่าสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดการพยาบาลผู้ป่วยได้ 3) ทีมพยาบาล 9 รายมีความเห็นด้วยว่าข้อกำหนดมีประโยชน์ต่อทีมพยาบาล 4) ทีมพยาบาล 12 รายมีความเห็นด้วยว่าข้อกำหนดมีความครอบคลุมด้านกาย จิต สังคม

2. ผลลัพธ์จากการใช้ข้อกำหนดการพยาบาลสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาด้วยไฟฟ้า พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างมีค่าสั่งการรักษาด้วยไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 100 2) กลุ่มตัวอย่างได้รับการตรวจร่างกาย และซักประวัติเกี่ยวกับการเจ็บป่วยทางกาย คิดเป็นร้อยละ 99.3 3) กลุ่มตัวอย่างมีการกำหนดเหตุผลของการรักษาด้วยไฟฟ้า พร้อมทั้งลายเซ็นของแพทย์ผู้สั่งการรักษา คิดเป็นร้อยละ 100 4) กลุ่มตัวอย่างได้รับการตรวจทางทันตกรรมจากทันตแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 95.7 5) กลุ่มตัวอย่าง ได้รับการตรวจทางห้องปฏิบัติการที่จำเป็น คิดเป็นร้อยละ 12.1 6) กลุ่มตัวอย่างได้รับการแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการรักษาด้วยไฟฟ้า คิดเป็น ร้อยละ 95.7 7) กลุ่มตัวอย่างได้รับการตรวจสัญญาณชีพ คิดเป็นร้อยละ 95.7 8) กลุ่มตัวอย่างให้ความร่วมมือในการรักษาด้วยไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 95.0 และ 9) กลุ่มตัวอย่างไม่มีภาวะแทรกซ้อนที่เกิดขึ้นจากการรักษาด้วยไฟฟ้าคิดเป็นร้อยละ 97.1 ถึงร้อยละ 100

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าข้อกำหนดสามารถนำมาใช้ได้เป็นส่วนใหญ่ และผลการศึกษายังสามารถนำไปปรับปรุงข้อกำหนด และปรับปรุงวิธีการนำข้อกำหนดมาใช้ที่เหมาะสมต่อไป

Independent Study Title	Evaluation of Implementing Nursing Protocol for Patients Receiving Electroconvulsive Therapy, Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province	
Author	Mrs. Kruawan Hangchat	
Degree	Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)	
Independent Study Advisory Committee	Associate Professor Dr. Darawan Thapinta	Chairperson
	Lecturer Siriluck	Vadtanapong Member

ABSTRACT

Implementing nursing protocol for patients receiving electroconvulsive therapy (ECT) is part of the system development for nursing patients who receive ECT in Suanprung Psychiatric hospital, Chiang Mai province. The protocol was developed from reviewed literature and brainstorming among the quality development team and the care giver team in Suanprung Psychiatric hospital. This protocol has been used since October 2005, however there has still been no evaluation of the process and the outcomes of implementing nursing protocol for patients receiving ECT.

This prospective study examined the process and the opinions about using the protocol and evaluated the outcomes of implementing nursing protocol for patients receiving ECT in Suanprung Psychiatric hospital, Chiang Mai province during January to February 2008. The subjects included a team of 15 nurses who cared for patients receiving ECT in Suanprung psychiatric hospital and 140 patients who received ECT at Suanprung Psychiatric hospital. The instruments used in this study were based on the CIPP model consisted of the opinion forwards process of using the protocol and outcome survey from using the protocol for patients receiving

ECT; the instrument was constructed from reviewed literature. Descriptive statistics were used for data analysis.

The results revealed that:

1. The opinions of the nursing team about using the protocol for patients receiving ECT in Suanprung Psychiatric hospital, Chiang Mai province showed that: 1) Fourteen people in the nursing team agreed that the protocol was easy to use and satisfied with using the protocol. 2) Thirteen people in the team could use the protocol. 3) Nine people in the team agreed that the protocol was useful to the team. 4) Twelve people in the team agreed that the protocol covered the physical, psychological, and social aspects of care.

2. The outcomes of implementing nursing protocol for patients receiving ECT showed that: 1) All the subjects (100%) had been ordered to have the ECT. 2) Ninety nine point three percent of the subjects had received a physical examination and had their physical illness history assessed. 3) All the subjects (100%) had a signed doctor's order and reason for ECT. 4) Ninety five point seven percent of subjects received dental assessment from a dentist. 5) Twelve point one percent of subjects received a laboratory assessment. 6) Ninety five point seven percent of subjects received health education on ECT. 7) Ninety five point seven percent of subjects received vital signs check up. 8) Ninety five percent of subjects give their cooperation for ECT. and 9) Ninety seven point one percent to one hundred percent of subjects had no complications from ECT.

The study results showed that most of the activities in the protocol were practical and the results can be used as data for improving the protocol and the means for implementing the protocol in effective ways.